Ч. 226. Неділя 20 (7) жовтня 1907. Рік XVII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за вложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К. 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Стан здоровля Цісаря. — Парляментарна ситуация. — Угодові предложеня.

Про стан здоровля Цісаря доносить Korresp. Wilhelm: В порівнаню з цілком відрадними вістями, які надходили оногди з Шенбруна, вчерашні вісти не звучали так добре. Вчерашну віч перевів Цісар менше спокійно як попередну. В ночи кілька разів повтаряв ся кашель, перериваючи часто сон. Монарх в наслідок того лиш коротко спав. Мимо тих хвилевих недомагань температура тіла в ночи не підвисшила ся понад нормальну. Також вчера рано і перед полуднем не ствержено горячки. Лікарі ствердили лише легке погіршене проявів нежиту; стан уважають за менше вдоволяючий як оногди. З причини малого спочинку в ночи стан сил не такий добрий, як в послідних днях, котрі заповідали поправу. Однако апетит добрий, що позваляє надіяти ся, що стан сил знов поліпшить ся.

Одна з парляментарних кореспонденций доносить: Парляментарна комісия клюбу руского, зложена з послів Романчука, дра Константина Левицкого і дра Бачиньского була 15 і 16 с. м. у п. Президента міністрів бар. Бека, на его запрошене, аби приймити передусім пояснення в справі угоди з Угорщиною, а відтак аби обговорити предложені в липни правительству жаданя клюбу. На конференциї дня 16 с. м. був також п. Намістник ґр. Потоцкий і п. Міністер др. Коритовский. Між иншими обговорювано також реформу виборчу до галицкого сойму і порушено зі сторони правительства дальші спільні конференциї зі всіми інтересованими сторонами. Переговори, дотикаючі инших жадань клюбу руского, будуть ведені дальше.

Дальша часть угодових предложень гласить: Справа комунікацийної політики і зелізничих тариф особливо що до роз. з д. 22/9 1899 і IX арт. начерку угоди з 1903 підпала великим змінам. З тих постанов принято лише до нової угоди постанови що до виключеня тайних пільг тарифових і рівномірного трактованя обосторонних пересилок по мисли арт. XV німецкого договору торгового. Зроблені державі німецкій пільги припадуть також угорским товарам а в заміну за те Угорщина з'обовязала ся увзгляднити деякі домаганя і жалі що до трактованя сих договорів. Всі инші постанови розп. з 22/9 1899 і IX арт. з 1903 знесено. Через ті відпали також дотеперішні підстави тарифові що до руху перевозового до заграниці.

Нова умова між обидвома управами держ. зелізниць містить умовлене в 1903 р. обопільне з'обовязане до установленя безпосередних тариф в руху з заграницею.

Що до злуки зелізничої з Дальмациєю осягнено порозуміне, о котре роблено заходи десятками літ. А щоби усунути перепони на области австр. зелізниці Кошицко-Боґумінської (Oderberg), буде побудований другий шлях Яблонків-Цешин, а просторонь Цешин-Боґумін буде так уладжена, що в обох напрямах буде можна пускати 84 поїздів денно. Однако Кошицко-Боґуміньска зелізниця не буде мати до границі держави прямої злуки з Аннаберґом. В Цешині буде утворена окрема дирекция руху до року.

Що до плавби упорядковано спосіб вивінуваня стягів на ріжних кораблях. Будуть они уживати народних стягів і в области другої держави, але в часі причаленя на иншу область і яко привіт мають вивісити стяг другої держави монархії. Що до підмоги товариств плавби буде заключена окрема умова. Що до торгової маринарки, управи морскої плавби, риболовлі і морских торгових стягів задержано дотеперішні постанови.

Споживні податки уладжено в части наново. Нові постанови не піддають цілковитого законодавства і управи під взаїмну зависимість, але установляють порозумівань що до засадни-

ЗІВЯЛЕ ЛИСТЄ.

(З шведского — Хр. Вінтергельма).

Ясна осінна тишина, подув холоду у воздусі, ніжний блеск на всіх річах.

Поглянула вікном до огорода, де працював огородник, і погадала: То так, як на смертній постели; ще послідний проблиск, заки прийдуть бурі, що приносять смерть.

Заволоділо нею якесь роздражнене, котрої наслідком було, що еї гадки кружили тілько коло того, що називало ся смертию, зникаючим житєм і умираючими споминами. Ще лиш тим займала ся еї уява.

Бачила себе при смертній постели свого мужа так ясно, так вірно, немов би то було лише що вчера: а однако вже літа минули від тої пори. Відтак прийшов лютий біль, коло одинокого еї сина, так молодого, так хорошого, віднято їй. Природа там на дворі говорила о літі, що завмирало, о літі, в котрім покладала надію, побоювала ся і терпіла з одинокою дитиною, з дочкою, котру печаливий погляд матери супроводжав з любовию.

Що то поможе, що молоде сотворінє ще надіяло ся; досьвідна женщина знала, що й тут прийде осінь зі студеними вітрами і зівялим листєм — що всі надії покажуть ся фальшивими.

Сівши знов на канапі, поглянула на елеґантно устроєну комнату. „Що нам з того всього, коли осінь житя мусить прийти" — поглянула на книжку, яку лише що читала, а яка лежала отверта перед нею на столі — „коли всьо перемінило ся в зівяле листє".

Не могла позбути ся того сумного чувства, яке нею заволоділо. Взяла капелюх і шаль і верандою зійшла до огорода; ішла попри великі грядки цьвітів — то останки літної краси — відтак задержала ся коло огородника.

— Маєте також досить роботи, Ользене, зі зівялим листєм.

— Так, ласкава пані, маю.

Старий, майже вже сивий мужчина випрямив ся і опер ся о граблі.

— Здаєть ся мені, Ользене, що то сумно; бачимо, як всьо тут переміняє ся в зівяле листє, а відтак приходить зима, сніг — ах! — Затрясла ся і боязко поглянула на грядки з цьвітами.

— Так, так, прийде зима — так!

Ользен пересували тютюн, який жовав, з одної сторони рота на другу і поглянув цікаво на паню; не розумів, що она гадала, бо то звучало трохи дивно — немов би зима не мусіла прийти.

— Не було би добре, як би не було зими — говорив поволи, роздумуючи — бо коли би рожі цілий рік стояли і цвили та виссисали землю, то не було би з того нічого хиба сьміте, але то листє тут — погляньте лиш ласкава пані — то буде найліпший навіз на весну і на нім поросте всьо на ново. Іде то все кругом, так, ласкава пані, заєдно кругом; що є цьвітом, мусить зівяти, але то, що зівяло, появить ся знов яко цьвіт. Так хоче природа.

— Так, так, любий Ользене, я лиш гадала о тім, що й ми мусимо вянути.

— Га, так, так — то цілком правда — алеж ми маємо знов діти.

— Діти! — очивидно; але коли би они не мусіли вянути.

Але то чейже було нерозумно стояти і говорити о чувствах з чоловіком, котрий бере всьо так, як видить, а не розуміє прикрих чувств, які своєю отруєю убивають.

Знов сиділа в комнаті, знов сягла по книжку і поглянула скоро на отверті картки, немов би хотіла, аби попередний настрій вернув ся до неї.

Силувала ся пересьвідчити себе, що глядить на могилу з зівялого листя. Згадала на своє подруже. Чи було щасливе? Що звати щастєм?

Коли хотіла бути сама для себе справедливою, то мусіла признати, що на місце любови появило ся щось иншого, що подобало більше на приязнь, підчинене себе обовязкам, випливаючим із спільного житя. Пригадуючи собі ідеальні сни о вічно палахкотячім огни, котрий мав безнастанно гріти, мусіла признати, що приніс з собою також богато ляви і попелу і що майже тих послідних було найбільше.

Чи не провели они, немов би умовившись, мовчки то своє житє, чи не подобало оно на дружбу двох дуже хороших людий, котрі в многім вірно собі віддані, а в деčим цілком не годять ся? Чи не віддалювала ся она від него майже в тій мірі, в якій приближала ся до своїх дітий? Чи не були саме діти причиною, що згода рідко а ріжниця гадок часто являли ся? Чи не лежало остаточно щастє того подружа вже лиш в тім, що конечні, спіль-

чих постанов податкових, де то потрібне для обезпеченя рівноваги конкуренцийних условий. Від обопільної згоди зависимі отже: системи податкові, уділюванє певних вигід податкових, увільнюванє від споживних податків предметів призначених для промислових цілий, податкові звороти і боніфікациї при вивозї за цлову лїнїю.

То само відносить ся до дотеперішного переказуваня звишок податків споживних. Обидві держави монархії мають виминати всяких постанов на поли посередних податків, котрі зменшили би конкуренцийну спосібність одної держави в користь промислу другої.

Особливо що до обороту цукром, то крім згаданих уже пільг в поступованю переказуваня, запала постанова в звязи з брукесельскою конвенциєю, котра відбирає спірній справі лад, такси, практичну вартість. Наслідком того уможливлено удержанє дотеперішних відносин у взаїмнім обороті цукровім і усунено нагле затамованє довголітних торгових взаємин.

До найважнійших постанов належить управильненє перевозу худоби, бо австр. рільництву найбільше на тім залежить, щоби худоба в австр. краях не була виставлена на пошести товарячі, занесені з Угорщини. Досьвід поучив, що ветеринарийні постанови з 1899 р. не запобігли сему. Правительство дбало отже, щоби постанови з начерку угоди 1903 р. доповнити і обезпечити охорону перед занесенєм пошести. Нові постанови ветеринарийні уложені для наших країв корисно. Найбільше завожено з Угорщини вельми небезпечну свиньску джуму, пискову і ратичму заразу. Сї недуги менше небезпечні для худоби призначеної на ужиток і годівлю. Задля того порадно є, щоби свині на заріз призначені заколено до 8 днів. Допускати такі свині, де нема торгів споживних, можна лише за кождочасним дозволом під услівєм, що до 3 днів будуть заколені.

В напрямі перевозу свиний призначених для годівлї умова значно уліпшена. Такі свинї можна буде перевозити лише зелїзницею за кождочасним дозволом, коли 40-дневний нагляд усуне всякі підзори зарази.

Ветеринарийні орґани державні мають на початку і з кінцем наглядового часу оглядати свині подрібно означені, а відтак держати в евіденциї і контролювати їх стан здоровля.

Австрийскі делеґати ветеринарийні будуть завідомлювані про кождочасне допущенє до нагляду, щоби в кождій хвилї могли виконувати надзір. Предвиджено також виїмкові розпорядки що до заборони вивозу з місць ноторично свиньскою пошестю загрожених.

Для запобіженя занесеню пискової або ратичної зарази, будуть ветеринарі оглядати воли ужиткові або на вивіз призначені з торгів товару і наділяти окремими знаками. Коли появить ся така зараза, будуть видані окремі постанови що до вивозу худоби. В сумнївих случаях буде річ розслїджувати комісия і представників обох правительств; на случай ріжниці поглядів буде рішати цлово-торгова конференция.

Худоба оглядана дотичними орґанами державними і узнана здоровою, може бути дальше висилана. Спосіб контролї стану здоровля і походженє впроваджуваної до иншої держави худоби остає і на дальше правосильним. Ся постанова важна тим, що до ревізиї переводженої по стороні угорскій на граничних стациях ветеринарних обовязана є Угорщина, а австрийскі делеґати контролюють виповненє сего обовязку. Ветеринарно-полїцийні постанови обовязуючі обопільно мають опирати ся на можливо рівних підставах. Щоби запобігти занесеню зарази з заграничних держав, мають оглядини ветеринарні худоби, мяса і сирих зьвіринних материялів відбувати ся однаково.

нї інтереси приневолювали їх, аби з тактом добре вихованих і образованих людий ішли побіч себе, замість аби спільно чути і жити? Признавала вправді, що то житє принесло з собою також богато щастя, однако чи всьо стало ся так, як она колись собі думала і надїяла ся? Де подїли ся ідеали, сни? Таки до якоїсь міри говорило правду то зівяле листє.

Перейшла кілька разів поволи комнату. Відтак задержала ся коло великого стола до писаня. Там в середині лежало перше зівяле листє — образ того, що цїлість житя дала їй в участи. Ключ був в замку шуфляди; витягнула єї. Хвилю надумувала ся, відтак виймила коробку.

Тут лежала зівяла китиця весільна; по середині темночервона, на пів розвита рожа, довкола неї широким півколесом уложені були єї найбільше улюблені цьвіти геліотропу, а довкола того всього як обруч вінець з пучків білих рож. Всьо зівяле!

Нїколи перед тим, при погляді на ту китицю так живо як в тій хвили не бачила всього так перед собою як тепер, всьо то, що зівяло, майже так само зівяло, як єї житє. Не булож то єї могилою з зівялого листя?

Положила китицю коло отвертої книжки і поглянула у велике зеркало. І она сама зівяла!

Сїдина вже прокидала ся, а вскорі покаже ся єї ще більше — а одно, що їй лишило ся, улюблена дочка — бідна, нещаслива, жиє лиш любовію матери.

Побачила єї крізь вікно, як ішла огородом.

Сумовитість замінила ся в неспокій, коли почула кроки своєї дочки. Хотїла знов спробовати, вичитати гадки з єї лиця — хотїла побачити, що в ній перемагає, веселий чи сумний настрій. Для неї був вид лиця єї дитини все однаким.

Отворили ся двері. Горяча, з яснїючим лицем дочка скоро вбігла до комнати. Здавало ся, немов би разом з нею вникло до середини сьвітло і тепло.

— Мамо!

Нї слова більше. Лиш то „мамо!“ Відтак сховала лице на єї груди, сьміяла ся, плакала, притискала матїр до себе: всьо в нїй виявляло велику, нестримну радість. Не відважила ся підвести голови, не позволила матери заглянути в перше, безграничне щастє. Але мати бачила то. Бачила, бо сама переживала колись щось подібного і пригортала дитину свою до вірного, горячо бючого ся серця.

А між тим, як дочка зі склоненою головою оповідала, з'упиняючись хвилями, глядаючи слів — мати поглянула понад неї на зівялі цьвіти і крізь сльози бачила їх знов сьвіжими і живими. Усьміхали ся до неї, посилали їй на стрічу запах, питали єї шепотом, чи памятає ту сияючу любов, яка з ними прийшла; чи пригадує собі той горячий поцїлунок, який витиснула на них, коли їх в своїм новім домі укладала до тої малої коробки на вічну памятку.

І аж тепер знов всьо ожило перед єї очима –– — як однако довго ховала в своїм серци любов, хоч правда иншу, як она єї колись представляла собі.

А коли і тота любов мала свої ясні і темні сторони і коли она памятала більше на темні сторони, то причину того треба було глядати в тім, що як она так і він воліли радше для себе сторону темну, лише щоби їх діти могли іти стороною ясною. Атжеж они пережили досить ясних, сонїшних днів, лише що перша горяча любов молодости перемінила ся в наклін, котрий запустивши глубше корінє своє в їх серця, звідтам правив всїми справами щоденного житя. І лише деннї цьвіти зівяли, пень і корінь остали здорові, ненарушені. Огородник правду говорив, коли сказав, що „по нас прийдуть діти“. І чи не мав нинї єї найдорожший сон, яким тїшила ся, коли діти були ще малими сотворінями, сповнити ся? Сон, який вже з великим смутком уважала невиповненим: стати бабунею, котра би в своїй дочцї ще раз прожила житє радости?

— Так, так, моя дорога, мала — розумію тебе добре; я пережила нинї ще раз ту хвилю, коли сама я прийшла до своєї матери...

Дочка поглянула на матїр.

— Ах, мамо, бачу, що ви веселі, щасливі... Відтак поглянула на стіл.

— Але, що то... зівяле листє?

Мати обережно взяла зівяле листє і витиснула на нїм поцїлунок, котрий був менше горячий, але за те сердечнїйший як перший. Відтак закривши віко коробки, поцїлувала дочку в чоло і сказала:

— То не зівяле листє; то живі спомини, котрі ще поростуть!

Новинки.

Львів, дня 19-го жовтня 1907.

— **Є. Е. п. Намістник** гр. Андрій Потоцкий вернув вчера з Відня до Львова.

— **Іменованя.** П. Мінїстер рільництва іменував в статі урядників рахункових галицкої дирекциї домен і лїсів ревідента рахункового, Волод. Фориста, радником рахунковим; асистента рахункового Волод. Маєра, офіциялом рахунковим і практиканта рахункового Казим. Попеля, асистентом рахунковим.

— **Відшкодованє за вибиті свинї.** В цїли виміру відшкодованя із скарбу державного за свинї ужиткові і годівельні вибиті з уряду в Галичині в IV кварталї 1907 р. на основі закона з 7 вересня 1905 установляє ся після §. 6 згаданого закона і відповідно до виконавчого розпорядженя з 6 падолиста 1905 пересїчні цїни за кільограм живої ваги мяса після слідуючої тарифи:

I. Свинї расові (анґлїйскої раси): а) поросята до 4 місяцїв 1 К 28 с.; — б) підсвинки від 4 до 10 місяцїв 1 К 8 с.; — в) свинї повисше 10 місяцїв 90 с.

II. Свинї поправної раси: а) поросята до 4 місяцїв 1 К 12 с.; — б) підсвинки від 4 до 10 місяцїв 1 К; — в) свинї повисше 10 місяцїв 88 с.

III. Свинї краєвої раси: а) поросята до 4 місяцїв 90 с.; — підсвинки від 4 до 10 місяцїв 87 с.;— в) свинї повисше 10 місяцїв 79 с.

— **Дрібні вісти.** Із Сахалїну доносять, що там у віддалї 12 верст від заливу Нобільская відкрито нові жерела нафти і велике озеро нафтове, приступне для великих кораблів. — Дня 11 с. м. лютила ся в Городенцї і охрестности туча з блискавками і громами а відтак показала ся на небі красна дуга. — Самоубийник, котрий онодги повісив ся у Львові на площи повиставовій, називає ся Іван Райтер і був машиністом зелїзничим в Стрию.

— **Репертоар руского народного театру** у Львові під дирекциєю Иос. Стадника. (В сали „Яд Харузім“ при ул. Бернштайна. Початок о 7 годині вечером). — В суботу дня 19 с. м. „Уриель Акоста“, траґедия в 5 діях Ґуцкова; — в недїлю дня 20 с. м. передпослїдне представленє — початок о годині 3 1/2 з полудня „Чорноморцї“, народна оперета в 3 діях Кухаренка, музика Лисенка. Виступ п. Грегоровича.— Ві второк 22 с. м. послїдне представленє „Павло Полуботок“ історична траґедия в 5 діях Осипа Барвіньского. Виступ п. Ґембицкого. — В четвер 24 с. м. перше представленє в Стрию „Маруся Богуславка“ історична драма зі співами в 4 діях М. Старицкого.

— **Великі надужитя** на шкоду державного скарбу. З Черновець доносять, що в тамошній дирекциї скарбу попали на слїди обманьства, практикованого від многих лїт, яке паразило державний скарб на кількасот тисяч корон страти. Іменно продавано значні обшари ґрунтів і заключувано контракти, купуючі відпродували їх дальше, а нїкому навіть не снило ся зголошувати контракти до виміру податкової належитости. Тих надужить доверщено особливо при продажи ґрунтів в околици Берюмету і Мигови. В обманьства вмішані не лише приватні люди, але також фінансові інституциї. Та-

ких контрактів або зовсім не зголошувано, або затаювано ціни купна і продажи. Говорять, що претенсиї державного скарбу сягають квоти $9^1/_2$ міліона корон. В послїдних днях заквестионовано у львівскій дирекциї скарбу значну скількість актів, що відносять ся до тої афери і в окремій скрини вислано їх до Чернівець.

Огнї. В Кидаловицях ярославского повіта згоріли 3 селяньскі загороди. Шкода виносить 3000 К. — В Загірю кнїгиницким знищив огонь у посесора дібр 363 кіп збіжа. Шкода виносить 15.000 К, а обезпечена була лише на 8000 К. — У Вількowичах бяльского повіта згоріла загорода Яна Поляка, а в огни погибли 12-лїтна донька і 4-місячний син.

— Електричне сьвітло а ростинність. В ботанїчнім городї в Льондонї розпочали ся в остатнім часї інтересні проби приміненя сьвітла електричного до швидшого розвитку ростин. Кождої ночи через 3 години посувають ся в означенім напрямі 3 лукові лямпи над ланом помідорів, фуксий, ґеранїй і хризантемів. Стверджено вже, що особливо помідори розвивають ся під впливом електричного сьвітла значно швидше, як при сьвітлї сонця і дають раньші та богатші овочі. Управителем тих інтересних проб є професор Твайт.

† Померли: О. Василь Богонос, пралат і крилошанин еп. консисториї в Станиславові, помер передвчера. — Іван Сас Терлецкий, ем. надконтрольор податковий, помер у Львові в 65 ім роцї житя. — Стефан Ватаманюк, ученик VIII кл. ґімназ., помер дня 14 с. м. в Олеши, товмацкого повіта в домі своїх родичів.

— Загадочна пригода ґр. Замойскої. Варшавскі ґазети подають слїдуючу, вельми сензацийну вість: Ґрафиня Мария Замойска, донька Константина і Иванни з Потоцких, молода, дуже хороша жена ґр. Замойского, виїхала з Рудник в супроводї свого брата і мужа Адама на дворець зелїзницї в Шепетові, ломжиньскої ґуб., звідки сама поїхала поїздом петербурґскої зелїзницї до Варшави. У Варшаві дожидала родина еї приїзду; ґр. Замойска мала там побути кілька днів. Коли не приїхала, занепокоєна родина повідомила телеґрафічно мужа Адама, одержала однак відповідь, що ґрафиня виїхала.

В пересїку І. кляси, в котрім їхала ґр. Замойска, знайдено велику валїзку з еї моноґрамом, а в ній все в як найбільшім неладї. Разом з ґрафинею всїли до того самого ваґона, але до иншого пересїку інжинір Цифф і якийсь п. Фрункї а крім того їхав ще якийсь незнакомий. Два перші подорожні почули нараз в своїм пересїку якусь запаморочуючу воню, вийшли на коритар і там стояли; коли вернули, поклали ся і заснули. Кондуктор збудив їх в цїли сконтрольованя білєтів. Коли поїзд задержав ся на однїй із стаций, той незнакомий висїв. Відтак добачили тоті два подорожні, що коли поїзд рушив, той незнакомий всїв знов до ваґона; по тім оба заснули. Перед Варшавою увійшов до їх пересїку перепуджений надкондуктор, всї разом пішли до сусїдного пересїку а там лежали на підлозї валїзки і брилянтовий перстїнь. Вікно ваґона було отворене. Знайдено також закровавлену хустку. Заряджено зараз пошукуваня вздовж цїлого шляху, але слїдів не знайдено.

Дальші вісти з Варшави доносять: На заслонах коло вікна, котре було отворене, добачено слїди крови. Ґр. Замойский приїхав сейчас до Варшави. Їдучи поїздами особовими і товаровими, не найшов по дорозї нїгде слїдів; лиш в однім місци на насипі добачив слїди крови. Розведене слїдство в сїй загадочній справі впало мабуть вже на еї слїд. Кажуть іменно, що на стациї Малкина з поїзду, котрим їхала ґр. Замойска, висїла якась дама о мужеских чертах лиця. Здогадують ся, що то був мужчина перебраний за женщину. З річий ґр. Замойскої пропало також кілька цїнних дрібничок, котрі мали по дорозї вкрасти жандарми. Загадочна ся справа зробила у Варшаві велике враженє. Власти судові переслухали цїлу службу згаданого поїзду. Арештовано також топника ваґона (в Росиї огрівають ваґони за помочию печий), в котрім доконано злочину і відставлено до Варшави.

Господарство, промисл і торговля.

— Цїна збіжа у Львові дня 18 жовтня: Цїна в коронах за 50 кільо у Львові — Пшениця 11·70 до 11·90; жито 10·10 до 10·30; овес 7·10 до 7·39; ячмінь пашний 7·— до 7·50; ячмінь броварний 8·— до 8·50; ріпак —·— до —·—; льнянка —·— до —·—; горох до варення 9·50 до 10·—; вика 0·— до 0·—; бобик 6·60 до 6·80; гречка —·— до —·—; кукурудза стара —·— до —·—; хміль за 56 кільо —·— до —·—; конюшина червона 70·— до 75·—; конюшина біла 45·— до 55·—; конюшина шведска 70·— до 80·—; тимотка —·— до —·—.

Телеграми.

Відень 18 жовтня. О станї здоровля Цїсаря довідує ся Бюро кореспонденцийне, що нинїшна ніч була добра, кашель малий, горячка рано не появила ся, стан сил взглядно вдоволяючий.

Відень 19 жовтня. Є. Вел. Цїсар перебув нинїшну ніч лїпше як всї попередні від тижня. Рано внаслїдок доброго сну чув ся "Монарх крїпший, перед полуднем працював. Стан субєктивний і настрій дуже добрі.

Варшава 19 жовтня. Загадочна пригода ґр. Замойскої все ще не вияснена. На слїдство виїхали на лінію зелїзницї петербурґскої аґенти виділу слїдчого а вчера виїхав до Шепетова прокуратор варшавскої палати судової. По місті розійшла ся чутка, що недалеко Малкинї знайдено тїло ґр. Замойскої. Чутка та не потвердила ся.

Ніски 19 жовтня. Коло Надяґ на Угорщинї горять лїси державні; около 1000 морґів лїсів стоїть в полуминї. Огонь ширить ся і загрожує копальням золота.

Новочеркаск 19 жовтня. Вчера в день іменин вел. кн. наслїдника престола, атамана всїх полків козацких, відкрито доньску політехніку.

Копенгаґа 19 жовтня. Даньский пароплав „Альфред Ерляндзен" розбив ся; вся залога, зложена з 16 осіб, утопила ся.

Міляно 19 жовтня. Ріки Пад і Тічіно все ще прибувають. В декотрих місцях вода виступила з берегів і наробила на полях великої шкоди.

Гаґа 19 жовтня. Мирова конференция вислала до царя телеґраму з подякою. Нинї відбуде ся підписане конвенциї. Голяндский мінїстер справ заграничних предложив конференциї бажаня королевої і правительства, щоби Гаґа була постійним осідком мирової конференциї.

Рим 19 жовтня. „Popolo romano" доносить, що внаслїдок кар, вимірених адмінїстрацийною радою зелїзниць державних потерпіло 15 проводирів страйку і звиш 3000 людий із служби зелїзничої. Проводирі будуть відставлені а прочі одержать лекші кари.

Танґер 19 жовтня. Командант войска Мулея Гафіда вислав до ґен. Дріда лист з просьбою, щоби на случай борби войска Мулея з войском султана Абдуль Азіса. Дрід держав ся неутрально. Дрід не дав на то письмо нїякої відповіди.

Бордо 19 жовтня. Оногди полетів бальон з двома членами клюбу воздухоплавців і щез без слїду; побоюють ся, що впав до моря.

Міляно 19 жовтня. Внаслїдок великих дощів Ляґо Маджоре дуже прибуло. Низше положена часть міста, особливо Полянца залита. Озеро Ляґо ді Комо виступило з берегів і залило значні простори. З многих сторін північної Італії доносять о повенях внаслїдок великих злив.

Льондон 19 жовтня. Внаслїдок великих злив в північній і середній Анґлії повінь в многих містах наробила великої шкоди. Комунікация в кількох місцях перервана.

НАДІСЛАНЕ.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

ОГОЛОШЕНЯ.

ІПОЛИТ СЛИВИНЬСКИЙ

Спілка промислова і будівляна з огр. пор.

вирабляє і має в запасї

в своїх фабриках виробів цераміčних в Дрогобичи і в Ряшеві

1. дахівки толочені фельцовані (францускі)
2. дахівки тягнені фельцовані,   3. карпівки,
4. цегли всілякого рода, як дуті фасонові, складинові, звичайні і т. д.
5. дрени і всілякі инші вироби церамічні

Річна продукция 15,000.000 штук.

Товар доборовий.   Цїни умірковані.

Замовленя приймає: Бюро центральне Спілки: Львів, Кадецка 6, ч. тел. 528.
Управительство фабрики в Дрогобичи і в Ряшеві.
Спілка кредитова будівничих: Львів, Гетманьска 12, ч. тел. 686.

ВИНА УГОРСКІ червоні і білі, витравні і приємні в смаку, вовсїм (натуральні) присоді, з р. 1906 34 лїт. 11·90, почтова бочівка $4\frac{1}{2}$ лїтр. зл. 1.75, з р. 1902 34 лїт. зл. 14.90, почт. $4\frac{1}{2}$ лїт. 2 зл., з р. 1895 34 лїт. 17 зл., почт. зл. 2.30, з р. 1887 34 лїт. зл. 23, почт. зл. 2.75, з р. 1879, вино курацийне, почт. бочівка зл. 4.90 все оплачене. — **МІД** патока чисто білий або жовтий, найлїпший столовий 5 кл. пушка зл. 3.50 оплачено поручає

L. Altneu Versecz 2 (УГРИ).

Інсерати

принимає

Аґенция дневників

Ст. Соколовского

Львів, Пасаж Гавсмана ч. 9.

БІЛЄТИ ЇЗДИ

на всї зелїзницї

краєві і заграничні

продає

Аґенция зелїзниць держ. Ст. Соколовского,

Львів, Пасаж Гавсмана ч. 9.

Головна

Аґенция дневників і оголошень

у Львові

Пасаж Гавсмана число 9.

приймає

пренумерату на всї дневники

краєві і заграничні

по цїнах оригінальних.

Головна Агенция дневників і оголошень

Пасаж Гавсмана ч. 9,

принимає оголошеня до всїх дневників

і також пренумерату на всї часописи краєві і заграничні

З друкарнї В. Лозиньского під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).